

Hof van beroep
te Gent

11de quater Kamer

Terechzitting
van
26 november 2009

vordering tot
nietigverklaring huwelijk

bevestiging eerste vonnis
waarbij het betrokken
huwelijk nietig verklaard wordt

2002/AR/298 - In de zaak van:

■■■■, arbeider, wonende te
8500 KORTRIJK, ,
appellant, die bij de behandeling van de zaak -ter terechtzitting
van 22 oktober 2009- in persoon is verschienen,

hebbende als raadsman mr. KANNAS Johann, advocaat te 9920
LOVENDEGEM, Azaleastraat 64,

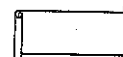
tegen:

1. HET OPENBAAR MINISTERIE, in deze instantie
**DE HEER PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN
BEROEP TE GENT**, waarvan het parket gevestigd is te
9000 GENT, Koophandelsplein 23,
eerste geïntimeerde,

ter terechtzitting dd. 22 oktober 2009 -waarop de zaak is
behandeld- aanwezig in de persoon van de heer Herman Daens,
substituut-procureur-generaal,

2. **■■■■**, wonende te
8500 KORTRIJK,
tweede geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. PARMENTIER Indra, advocaat te

8510 MARKE, Engelse Wandeling 74,

velt het hof het volgend arrest:

1.

1.1. Appellant heeft, bij verzoekschrift op 6 februari 2002 neergelegd ter griffie van dit hof, tijdig hoger beroep ingesteld tegen het op 9 januari 2002 betekend vonnis van 22 november 2001, gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zesde kamer.

De eerste rechter oordeelde over de vordering, die door de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk was ingesteld tegen appellant en tweede geïntimeerde. De dagvaarding werd op 19 april 2000 en 20 april 2000 betekend, respectievelijk aan appellant en tweede geïntimeerde.

De vordering strekte ertoe:

- te doen zeggen voor recht dat het huwelijk gesloten door de ambtenaar van de burgerlijke stand te Bexley (Groot-Brittanië) op [REDACTED] 1995 tussen K. M. en H. S., nietig verklaard wordt wat de gevolgen van dit huwelijk in België betreft;
- te doen verklaren dat het uit te spreken vonnis zal overgeschreven worden in het aanvullend register van de burgerlijke stand te Kortrijk voor het lopend jaar zohaast het afschrift ervan zal overhandigd zijn aan de bevoegde officier van de burgerlijke stand en dat er melding van zal gemaakt worden in de boeken der huwelijksakten dezer stad in rand van de nietig verklaarde huwelijksakte;
- [REDACTED] en [REDACTED] solidair te veroordelen tot de betaling van de gerechtskosten.

De eerste rechter heeft de vordering ingewilligd. Appellant en tweede geïntimeerde werden veroordeeld tot de gerechtskosten.

In het bestreden vonnis werd het huwelijk nietig verklaard om reden van bigamie: de eerste rechter stelde dat er voldoende zwaarwichtige vermoedens zijn om aan te nemen dat [REDACTED] nog gehuwd was gebleven met [REDACTED] vermits hij nalaat zelf dienstige stukken voor te leggen inzake zijn echtscheiding met B..

Het beroep strekt ertoe het bestreden vonnis teniet te doen en opnieuw wijzende de oorspronkelijke vordering af te wijzen als onontvankelijk minstens ongegrond en geïntimeerden te doen

veroordelen tot alle kosten van het geding.

Appellant heeft zijn middelen uiteengezet in de op 24 maart 2009 neergelegde conclusies die volgens artikel 748 bis Ger.W. de vorm aannemen van syntheseconclusies en die voor de toepassing van art. 780 eerste lid 3° Ger.W. de gedinginleidende akte en de vorige conclusies vervangen.

Hij legde een stukkenbundel neer.

1.2. Eerste geïntimeerde heeft syntheseconclusies neergelegd op 5 juni 2009, waarin gevraagd wordt het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en appellant en tweede geïntimeerde ook nog te veroordelen tot de kosten van het afschrift van het vonnis ten bedrage van 8,55 EUR en de kosten van betekening ten bedrage van 20,19 EUR.

Tenslotte wordt gevraagd appellant en tweede geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van hoger beroep, nog te begroten na betekening van het arrest.

Eerste geïntimeerde legde een stukkenbundel neer.

Tweede geïntimeerde heeft syntheseconclusies neergelegd op 4 juni 2009 waarin ze zich gedraagt naar de wijsheid van het hof omtrent het al dan niet bestaan van bigamie/schijnhuwelijk in hoofde van appellant. Zij vraagt dat elke vordering ten aanzien van haar zou worden afgewezen als onontvankelijk minstens als ongegrond.

2.

Appellant betwist dat de eerste rechter het huwelijk kon nietig verklaren op grond van bigamie.

Door appellant zelf is verklaard dat hij op [REDACTED] 1986 in Pakistan is gehuwd met mevrouw B. [REDACTED] te Mirpur (zie zijn verklaring in het proces-verbaal van 07 december 1996 en zijn conclusies in beroep). Uit dit huwelijk zijn drie kinderen geboren, waarvan nog twee kinderen (dochters) in leven zijn.

Appellant verklaart echter ook dat hij uit de echt is gescheiden in Pakistan. Over het ogenblik waarop de echtscheiding heeft plaats gegrepen, is hij tijdens vroegere verhoren niet duidelijk geweest: de ene keer sprak hij van 1992, de andere keer van april 1993. Zijn verschillende verklaringen over het ogenblik van de echtscheiding speelden geen beslissende rol voor het oordeel van de eerste rechter

Het hof wil duidelijk zijn: dat gegeven is zonder invloed op zijn oordeel.

Het is voor de eerste rechter wel beslissend geweest dat het appelland behoort de nodige bewijsstukken voor te leggen inzake de echtscheiding en dat hij nalaat die bewijsstukken voor te leggen.

Het uitblijven van deze stukken maakt het voor de eerste rechter alleen maar geloofwaardiger dat appelland nog steeds gehuwd is gebleven met B. [REDACTED], zoals hij zelf nog aan tweede geïntimeerde zou verklaard hebben volgens haar verklaring aan de politie op 02 februari 1999 (zie het vonnis) en zoals dit bleek uit een onderzoek, gevoerd door de Belgische ambassade.

Appelland voert aan dat hij het bewijs van de echtscheiding wel degelijk aanbrengt met een officiële vertaling en dat er geen redenen zijn aangevoerd door de eerste rechter waarom dit document niet als bewijs aanvaard werd.

Het stuk dat voorligt is enkel een fotokopie van een met de hand geschreven tekst in een taal, die gangbaar zou zijn in Pakistan. Dat stuk werd vertaald door een beëdigd vertaler (Urdu - Hindi - Punjabi - Engels - Nederlands). De vertaling geeft volgend resultaat:

"Verklaring voor echtscheiding

Ik geef aan mijn echtgenote B. [REDACTED] dochter A. L., wonend te Kisingopal (Kisingama) Tehsil en district Bhimber wegens ongehoorzaamheid drie keer echtscheiding.

Echtscheiding - Echtscheiding - Echtscheiding

Ik heb geen verband met haar in de toekomst en noch hebben wij rechten en plichten ten opzicht van de andere.

Zij is na wachttijd van de echtscheiding vrij om te hertrouwen met eender wie ze wilt.

Echtscheiding geveer:

[REDACTED] zoon van M. H., wonend te Kisingopal (Kisingama)), Tehsil en district Bhimber, Azad Kashmir.

Handtekening: S. H.

Datum van schrift: [REDACTED] 1993

Handtekening van getuigenen:

1-: F. H. zoon van N. D. wonend te Kisingopal, Bhimber, Azad Kashmir, Getekend door F. H.

2-: C. A. D. zoon van A. M., wonend te Kisingopal, = = = Geteknd door A. D.

Bevestiging van Echtscheiding:

Echtscheiding is plaatsgevonden, en is juist

Volgens deze hierboven geschrift B. [REDACTED] dochter van A. L. heeft echtscheiding gekregen. Zonder Halala (1°) kan ze met dezelfde man niet hertrouwen.

Getekend en gestempeld door M. A. H. N., Jurist van Moslim wetten van Tehsil Bhimber, district Mirpur, Azad Jammum en Kashmir." (sic).

De echtheid/authenticiteit van het voorgelegd stuk wordt hier in vraag gesteld.

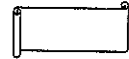
Wanneer een buitenlandse akte of beslissing als bewijsstuk wordt aangevoerd, moet in de eerste plaats onderzocht worden of ze werkelijk uitgevaardigd werd door de autoriteit waarvan men beweert dat ze afkomstig is (authenticiteit). Vormelijk (uitwendig) gezien moet de akte of beslissing de vereisten vervullen die overtuigen er de geloofwaardigheid aan te schenken die verschuldigd is omdat ze van overheidswege komt. Aangezien het dus om het bewijs van het bestaan en de afkomst van de akte of beslissing zelf gaat en niet de inhoud ervan, wordt van uitwendige bewijskracht gesproken (zie Handboek Belgisch Internationaal Privaatrecht J. Erauw 2006 nr 160). De akte of beslissing zal geacht worden afkomstig te zijn van de betrokken buitenlandse autoriteit indien ze voldoet aan de voorwaarden die het recht van het land van herkomst stelt om authenticiteit te verwerven en gelegaliseerd werd. Dat laatste is een procedure waarbij het betrokken document een controle door een aantal overheden in het land van herkomst, en vervolgens in het land van ontvangst, dient te doorlopen. Zij strekt ertoe de echtheid van de handtekeningen en stempels te waarborgen.

Appellant beroept zich als bewijs van de echtscheiding op een niet gelegaliseerd document uit Pakistan, zonder te bewijzen dat hij door zich te gedragen naar de bepalingen van een multilateraal/bilateraal verdrag, vrijgesteld is van de legalisatieverplichting. Voor Pakistan geldt ook niet de vereenvoudigde apostilleprocedure.

De eerste rechter heeft terecht geoordeeld dat het voorgelegd stuk niet als bewijs kan aanvaard worden. Op welke wijze men ook gebruik wenst te maken van een buitenlandse beslissing of akte, er moet kunnen vertrouwd worden op de echtheid en de oorsprong ervan. Om dat te verzekeren, dient ze gelegaliseerd te worden (zie nieuw Handboek Internationaal Privaatrecht J. Erauw 2009, nr. 197). Waar de eerste rechter in zijn redengeving is tekort geschoten, heeft het hof dit thans wel uitvoerig uitgelegd. Uit het feit dat de ontbinding van het huwelijk van appellant met zijn Pakistaanse echtgenote B. [REDACTED] niet bewezen is, volgt dat de bigamie ten gevolge van het huwelijk met tweede geïntimeerde bewezen is en dat terecht het huwelijk tussen appellant en tweede geïntimeerde nietig is verklaard.

OP DIE GRONDEN,

HET HOF,

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond;

bevestigt het bestreden vonnis:

- waar het onder meer **nietig** verklaart, wat de gevolgen ervan in België betreft, het **huwelijk** gesloten te Bexley (Groot-Brittannië) op 18 [REDACTED] tussen:

[REDACTED]
geboren te Mirpur (Pakistan) op [REDACTED] 1963,
thans wonende te 8500 Kortrijk, ,

en

[REDACTED]
geboren te Kortrijk op [REDACTED] 1963,
thans wonende te 8500 Kortrijk, ,

bevestigt eveneens de beslissing van de eerste rechter over de kosten, met dien verstande dat appellant en tweede geïntimeerde ook worden verwezen in de kosten van het afschrift van het vonnis ten bedrage van 8,55 EUR en de kosten van de betekening van het vonnis begroot op 20,19 EUR;

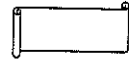
verwijst appellant in de kosten van het hoger beroep, gevallen aan de zijde van de tweede geïntimeerde en aan de zijde van het openbaar ministerie;

begroot de kosten aan de zijde van tweede geïntimeerde op 1.200 EUR rechtsplegingsvergoeding en houdt wat betreft de kosten aan de zijde van het Openbaar Ministerie de beslissing over de begroting aan tot na de betekening van het arrest.

Aldus gewezen door de **elfde quater kamer** van het Hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

de heer Patrick De Buck
de heer Stefaan Oplinus
mevrouw Sabine De Bauw

kamervoorzitter;
kamervoorzitter;
raadsheer;

en uitgesproken in openbare terechtzitting door de heer kamervoorzitter Patrick De Buck op **zesentwintig november tweeduizend en negen**, bijgestaan door Lodewijk Langelet, griffier.

L. LANGELET

S. DE BAUW

S. OPLINUS

P. DE BUCK

Repertoriumnummer : 2009/